Τί εἶναι ὁ Σύλλογος «ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ»

Σκοπὸς του ἡ προστασία τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ καὶ ἡ καταπολέμησις τῆς ξενομανίας. Δὲν δέχεται ὡς μέλη πολιτευτάς

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ

Ἱδρύθη εἰς τὴν πόλιν μας ἕνας πρωτότυπος σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τὸ Δημοτικὸ Τραγοῦδι». Σκοπός του εἶναι ἡ προστασία τοῦ δημοτικοῦ μας τραγουδιοῦ καὶ ἡ καταπολέμησις τῆς ξενομανίας.

Ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῶν μελῶν καὶ τῶν φίλων τοῦ συλλόγου ἔγινε τὸ δράδυ τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς τὴν Δεκκίδειον.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ἐγένοντο διάφοροι ἀνακοινώσεις καὶ ἐπηκολούθησε συζήτησις.

Ὁ κ. Ν. Σκληρὸς ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς τοῦ συλλόγου καὶ ἐδικαιολόγησε τὴν ἵδρυσίν του, ὑποστηρίξας ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν οὐδεμία ἰδέα εἶναι ἱκανὴ νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ καρποφορήσῃ χωρὶς ὀργάνωσιν. Ἐν συνεχείᾳ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Σύλλογός μας δὲν θὰ εἶναι ἀκαδημαϊκός, ἀλλὰ σύλλογος δράσεως. Θὰ συμπεριλάβῃ ὅλους ὅσοι ἐνθουσιάζονται μὲ τὸ δημοτικό μας τραγοῦδι καὶ μὲ τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις. Ἡ βαθυτέρα αἰτία τῆς κακοδαιμονίας μας προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι μᾶς ἐπλημμύρησε ἕνας ξένος πολιτισμός ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς κάμῃ σιγὰ—σιγὰ νὰ χάσουμε τὴν ἑλληνικὴ ψυχήν μας, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μὲ τὴν ἑλληνικὴν μουσικήν. Ὅταν χάνουμε τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν μας κάθε ἐκπολιτιστικὴ καὶ οἰκονομικὴ πρόοδος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος θὰ μᾶς εἶναι ἀδύνατος. Ἤδη ἡ πρωτεύουσά μας ἔχασε σχεδόν, μὲ τὸν πιθηκισμόν τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ, τὸ ἑλληνικὸν χρῶμα της καὶ ἀπειλεῖ νὰ καλύψῃ καὶ τὰς ἐπαρχίας. Τίποτε σχεδὸν τὸ ἑλληνικὸν δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ ἑλληνικὴ μουσικὴ ἔχουν τεθῆ εἰς ἐπίσημον διωγμόν. Μόνη ἐλπίς μας εἶναι ἡ ἐπαρχιακὴ πρωτοβουλία μας καὶ ἡ ἀπόφασίς μας ν' ἀγωνισθοῦμε σκληρά. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς χρειάζεται ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ πίστιν καὶ ἔτσι δικαιολογεῖται ἡ διάταξις τοῦ καταστατικοῦ μας, ν' ἀποκλείωνται οἱ ξενομανεῖς καὶ οἱ καλλιτέχναι ξένης μουσικῆς, οἱ ὁποῖοι μόνον ἀντιπερισπασμοὺς θὰ μᾶς ἔφεραν. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ καταστατικοῦ μας κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποκλείονται τῆς ἐγγραφῆς οἱ πολιτευταὶ τῶν κομμάτων, δὲν δικαιολογεῖται μόνον ἀπὸ τὸν φόβον τῶν πολιτικῶν διαιρέσεων ἐντὸς τοῦ Συλλόγου μας, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ πιστεύοντες ὅτι ἀνερχόμενοι ὡς βουλευταὶ εἰς Ἀθήνας θὰ διορθώσουν τὰ πράγματα ἐκ τῶν ἄνω, εὑρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ἰδικήν μας πίστιν περὶ ἐπαρχιακῆς πρωτοβουλίας».

Κατόπιν ὁ κ. Ν. Φιλιππακόπουλος, πρόεδρος τοῦ Ἀγροτικοῦ Συλλόγου ἐπρότεινεν ὅπως διὰ τὴν στενωτέραν γνωριμίαν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ὀργανωθῇ μία συνεστίασις καὶ ἀργότερον μία ἑορτή.

Ὁ κ. Α. Μπῖκος ἐπρότεινε τὴν ὀργάνωσιν χοροεσπερίδος μὲ δημοτικὴν μόνον μουσικὴν καὶ μὲ διάφορες ἑλληνικὲς ἀτραξιόν, δηλαδὴ πραγματικὸ ἑλληνικὸ πανηγύρι.

Ὁ κ. Α. Κοντογιάννης σκηνοθέτης, ἐπρότεινε τὴν ὀργάνωσιν παραστάσεων τῶν παραμεληθέντων ἔργων τοῦ μεσαιωνικοῦ ἀνθηροῦ Ἑλληνισμοῦ καθὼς καὶ διαφόρων νεοελληνικῶν σκέτς.

Ὁ κ. Π. Στασινόπουλος, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν δημοδιδασκάλων εἰσηγήθη τὸν τρόπον διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς εἰς τὰ σχολεῖα.

Ὁ κ. Ἡλίας Μπογδανόπουλος, πρόεδρος τῶν Φίλων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, εἰσηγήθη τὴν ἀντιμετώπισιν μερικῶν ἀθλιοτήτων τῆς ραδιοφωνίας μας.

Τέλος ὁ κ. Κ. Πανᾶς, καθηγητὴς τῆς μουσικῆς, ἀνέπτυξεν ὅτι ἡ ἐκμάθησις τῆς βυζαντινῆς παρασημαντικῆς ἡ ὁποία μόνη ἀποδίδει τὴν ἑλληνικὴν μουσικήν, εἶναι σήμερον εὐκολωτάτη διότι τὰ 1600 παλαιὰ σημεῖα της, ἀπλοποιήθησαν καὶ περιωρίσθησαν μόνον εἰς δέκα. Ἐπίσης ἐπρότεινεν ὡς ὕμνον τοῦ Συλλόγου ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα δημοτικά μας τραγούδια.

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν φίλων τοῦ Συλλόγου θὰ ἐπαναλαμβάνωνται ἑκάστην Τετάρτην καὶ ὥραν 7.45 μ. μ. Ἐγγραφαὶ εἰς τὸν Σύλλογον γίνονται ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μπίκου (ὁδὸς Κανακάρη 179).

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

"ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ,,

ΤΟΥ κ. Γ. ΘΩΜΑΪΔΗ

Κυκλοφοροῦν βιβλία λογοτεχνικὰ ποὺ ἔχουν ἐφήμερη σημασία, ἀνεξάρτητα τῆς κυκλοφορίας των. Καὶ εἶναι ἄλλα ποὺ γιατὶ περιέχουν ἀλήθειες βασικὲς καὶ ἀρχὲς ἀδιαφιλονίκητες ἔχουν παντοτεινὴ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ἀξία. Ἔτσι, τὰ τελευταῖα αὐτά, μένουν πάντα μιὰ ἀέναη πηγὴ ἀπ' ὅπου ἀναβλύζει τὸ θεῖον νάμα τῆς βαθύτερης ἐννοίας τῆς ζωῆς. Ὁ κριτικός, βοηθεῖται πολὺ στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, γιατὶ ἀντιμετωπίζει πιὸ βολικὰ καὶ ἀνεπηρέαστα ἀπὸ ὑποκειμενικὰ αἰσθήματα τὴν κρίση γιὰ ἕνα πνευματικὸ ἔργο μὲ βάθος καὶ οὐσία. Σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία βρίσκεται κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ «Τραῖνο» ποὺ ἔβγαλε ὁ Γεώργιος Θ. Θωμαΐδης.

* * *

Ὁ Γεώργιος Θ. Θωμαΐδης, εἶναι πολὺ γνωστὸς στὴν χώραν μας μὰ καὶ στὴν ἀλλοδαπή. Γερὸς συγγραφέας, δοκιμασμένος λογοτέχνης, «φθασμένος» ἔχει συγγραφικὸ τάλαντο μὲ ἀπαράμιλλη δύναμη γλαφυρότητος καὶ παραστατικῆς ἱκανότητος, ἔχει δύναμη στὴν ἀνάλυση μὰ καὶ στὴν σύνθεση. Ὁ Θωμαΐδης ἔχει χαρίσει ὡς τώρα ἔργα διαλεχτὰ ποὺ ἐπέσυραν τὴν ἐκτίμηση τῆς κριτικῆς.

«Ἀχάτι», ὁ «κλῆρος τοῦ κάμπου» καὶ ὁ «κόκκινος γλάρος». Τελευταῖα μᾶς χάρισε τὸ «Τραῖνο» ποὺ μέσα ἀπ' τὶς γραμμές του διαβάζει ὅποιος προσωπικὰ εἶχε τὴν τύχη νὰ γνωρίση τὸν συγγραφέα, πολλὲς πτυχὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου.

* * *

Εἶναι Κορίνθιος γέννημα καὶ θρέμμα ὁ συγγραφέας μας καὶ ἡ ἀγάπη κι' ὁ πόνος γιὰ τὸν τόπο του ἐξωτερικεύεται στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος τοῦ «Τραίνου».

«Θεόρατος βράχος κοφτὸς κι' ὁλόρθος ἀψηλὸ δυναμάρι τοῦ Μωρῆᾶ, Κάστρο ἄπαρτο, σκέπη πανάρχαιη πάνω στὰ χωριὰ ποὺ σκάψαν ἀνάμεσα ἀπὸ κάμπους, ἐλαιῶνες κι' ἀμπέλια, ὁ Ἀκροκόρινθος τεντώνεται πρὸς τὸν οὐρανό, γίνεται ἕνα μαζί του»...

Πόσο ὄμορφη ἀλήθεια καὶ ζωντανὴ δὲν εἶναι ἡ εἰκόνα ποὺ μᾶς χαρίζει στὶς γραμμὲς αὐτὲς ὁ Θωμαΐδης! Λίγο—πολὺ ὅλοι ἔχουμε περάσει ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸ καὶ ἀντικρύζομε μέσα σὲ ἀραχνοῦφαντα πέπλα τὸν Ἀκροκόρινθο! Καλὰς ζωγράφος ὁ συγγραφεὺς μᾶς χαρίζει πίνακα ποὺ θυμίζει Βὰν Ντάϊκ...

* * *

Μὰ ἡ ἱστορία τοῦ Σωτήρη καὶ τῆς Ἀναστασίας Πανταζῆ μὲ τὸν Δημήτρη καὶ τοὺς ἄλλους εἶναι πραγματικὰ πολὺ συγκινητική Μένω μὲ τὴν ἀκράδαντη ἐντύπωση πῶς τὰ χρόνια ἐκεῖνα ἐζησε ἡ δυνατὴ αὐτὴ οἰκογένεια καὶ ποιὸς ξέρει ἴσως ζοῦν ἀκόμη οἱ Πανταζῆδες!! Δυνατὸς τόπος ὁ Σωτήρης ἀλλὰ σπουδαία γυναῖκα, μάννα καὶ νοικοκυρὰ ἡ Ἀναστασία. Προικισμένη μὲ θέληση ἀκαταδάμαστη, ζηλευτὴ νοικοκυρωσύνη καὶ μυαλὸ τετραγωνικὸ ἀγαποῦσε τὸ σπιτικό της καὶ τὸ καμάρι της τὸν Δημήτρη. Ζωντανές, πολὺ ζωντανὲς εἰκόνες μᾶς χαρίζει μὲ τὴν πέννα του ὁ ἐκλεκτὸς λογοτέχνης. Μᾶς κάνει νὰ ζοῦμε μιὰ ἐποχὴ ὄχι καὶ πολύ—πολὺ μακρυνή, βλέπουμε τοὺς ἥρωες νὰ κινοῦνται μπροστά μας καὶ ἀφουγκραζόμαστε ν' ἀκούσουμε τῶν ἁπλοϊκῶν αὐτῶν ἀλλὰ δυναμικῶν ἀνθρώπων τὴν φωνὴν καὶ τὸ κουβεντολόϊ. Ὦ! πόσα καὶ πόσα νοσταλγικὰ αἰσθήματα ξυπνάει μέσα μας ὁ συγγραφέας!

Ἅγιος Παῦλος, πολέμοι καὶ κατοχές, πρόσωπα ἀγαπημένα καὶ ὀνόματα γραμμένα στὰ βάθη τῆ, καρδιᾶς: Ἂς εἶναι εὐλογημένη ἡ ἅγια ἔμπνευση ποὺ ὡδήγησε τὸ χέρι τοῦ συγγραφέα γιὰ νὰ γράψῃ τὸ «Τραῖνο»!!! Ἂς σφυρίζῃ τὸ τραῖνο, κι' ἂς φεύγῃ γιὰ ἄλλα μέρη... Ἐμεῖς καρφωμένοι στὸ πλατὺ κάδρο τῆς Κορίνθου καὶ τοῦ «ἄπαρτου κάστρου» θ' ἀφουγκραζόμαστε στὴν σιγαλιὰ τῆς νύχτας μπᾶς κι' ἀκούσομε τὴν φωνὴ τῆς Κυρὰ Ἀναστασίας νὰ καλῆ τοὺς νεοσσούς της ἡ μπᾶς κι' ἀκούσομε μέσα ἀπὸ τοὺς θόλους τοῦ "Ἀη—Παύλου νὰ βγαίνῃ καμμιὰ βουερὴ ψαλμωδία. Ζωντανὸ κι' ἀπαράμιλλο σὲ ἀπλότητα ὕψος καὶ μὲ πολὺ χιοῦμορ τὸ «Τραῖνο» τοῦ Γ. Θωμαΐδη ἀξίζει νὰ διαβασθῆ μὲ προσοχὴ ἀπ' ὅλους. Εἶναι ἕνα φιλολογικὸ διαμάντι μέσα στὴν σειρὰ φωτεινῶν ἔργων. Ὁ Θωμαΐδης μὲ τὴν πηγαία ἔμπνευση καὶ τὴν γόνιμη φαντασία του ἀναδεικνύεται ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐξέχοντας Ἕλληνας πεζογράφους τῆς ἐποχῆς.

Η.Ν.Π.

Ο ΝΤΑΝΝΥ ΚΕΫ ΜΑΕΣΤΡΟΣ

Ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς τοῦ Κινηματογράφου Ντάννυ Κεῦ διηύθυνε συμφωνικὲς ὀρχήστρες στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ σὲ ἄλλες χῶρες προσθέσας νέες δάφνες στὸ πολυποίκιλο ταλέντο του. Ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος εἶπε γι' αὐτὸν «Βλέπω ἕνα γεννημένο μαέστρο ποὺ μπορεῖ νὰ πάρῃ ὅ,τι ζητᾶ ἀπὸ τὴν Ὀρχήστρα». Στὴν εἰκόνα ὁ Μητρόπουλος συνομιλῶν μὲ τὸν Ντάννυ Κεῦ εἰς τὸ διάλειμμα μιᾶς συναυλίας

ΣΟΦΟΙ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΑΙ ΕΡΙΖΟΥΝ ΔΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ ὅρος «καννιβαλισμὸς» προκαλεῖ, ὅπως εἶναι φυσικό, τὴν φρίκη. Ὡστόσο ὅταν οἱ σοφοὶ ἐξετάζουν τὸ θέμα «ἐν ψυχρῷ» διαπιστώνουν ὅτι αὐτὴ ἡ φρίκη γιὰ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα δὲν προέρχεται ἀπὸ μιὰν ἐνστικτώδη ἀποστροφή, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ φυλετικὰ ἔθιμα. Ὅπως ἀκριβῶς δηλαδὴ ὡρισμένες θρησκεῖες ἀπαγορεύουν στοὺς πιστούς των νὰ τρώγουν κρέας χοίρου ἢ ἀγελάδος.

Διὰ τοὺς πρωτογόνους δὲν ὑπῆρχε καμμία διαφορὰ μεταξὺ τοῦ κρέατος τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ κρέατος τῶν ζώων. Μολονοτοῦτο ὁ καννιβαλισμὸς δὲν ἦτο ποτὲ διαδεδομένος, ἀκόμη καὶ στὶς πλέον πρωτόγονες κοινωνίες ἐκτὸς ἀπὸ ὡρισμένες ἐξαιρέσεις. Αὐτὴ ἡ ἀποστροφὴ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον κρέας, ἡ ὁποία δὲν ὑπαγορεύεται ἀπὸ βιολογικὰ αἴτια, ἀλλὰ ἀπὸ ἕνα βαθύτερο συναίσθημα ποὺ εἶναι πιθανὸν ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Βέβαια, ὁ καννιβαλισμὸς εἶναι ἕνα φαινόμενο ποὺ ὀφείλεται στὴν ἀνάγκη ἢ σὲ θρησκευτικὸ αἴσθημα. Ἡ ἀνάγκη προέρχεται ἀπὸ τὴν πείνα, ἡ ὁποία ἔχει τὰ πιὸ παράξενα ἀποτελέσματα στὸν ἄνθρωπο.

Ἡ φοβερὴ τραγῳδία τῆς σχεδίας τῆς «Μέδουσας», τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ ποὺ ἀπεστάλη ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τὸ 1815 στὴν Σενεγάλη, προκαλεῖ ἀκόμη, ὕστερα ἀπὸ ἑνάμισυ σχεδὸν αἰῶνα, τὴ φρίκη. Τὸ πλοῖο ἐναυάγησε καὶ οἱ 149 ἐπιζῶντες ἐπεβιβάσθησαν σὲ μιὰ σχεδία. Δώδεκα μέρες ἀργότερα δὲν εἶχαν ἀπομείνει παρὰ μόνον 15, οἱ ὁποῖοι εἶχαν γίνει καννίβαλοι. Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ μοναδικὸ στὴν ἱστορία τῶν θαλασσῶν.

Ὁ καννιβαλισμός, πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἦτο κοινωνικῶς ἐπιτετραμμένος ἀκόμη καὶ στὴν Εὐρώπη, στὴν αὐγὴ τῶν ἱστορικῶν χρόνων. Οἱ ἀρχαιολόγοι βρίσκουν ἴχνη του στὴν Βοημία, στὴν Αὐστρία καὶ στὴν Ἐλβετία. Ὁ Ἡρόδοτος, ἐξ ἄλλου, ἀναφέρει μιὰ Σκυθικὴ φυλὴ ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένη στὶς βορειοδυτικὲς ἀκτὲς τῆς Κασπίας καὶ ποὺ εἶχε ὡς ἔθιμο τὸν φόνο καὶ τὴν καταβρόχθισι τῶν γέρων. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸ ὅτι καὶ οἱ Ἀζτέκοι τοῦ Μεξικοῦ ἔτρωγαν τὰ θύματα τῶν ἀνθρωποθυσιῶν. Ὁ ὅρος «καννίβαλοι» καὶ «Καννιβαλισμὸς» εἶναι παραφθορὰ τοῦ ὀνόματος τῶν Καραϊβικῶν νήσων τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς ἀνθρωποφάγοι διὰ πρώτην φοράν.

—Τὸ περίεργον εἶναι, γράφει ὁ Ἀμερικανὸς ἀνθρωπολόγος Κίψ, ὅτι στὴν Ἀσία, ὅπου τεράστιοι πληθυσμοὶ λιμοκτονοῦν, οἱ περιπτώσεις ἀνθρωποφαγίας εἶναι πάρα πολὺ σπάνιες.

Τοῦτο δὲν ἐξηγεῖται παρὰ μόνον ἀπὸ αἴτια θρησκευτικῆς ἢ μαγικῆς φύσεως. Οἱ Σκῦθαι δὲν κατεβρόχθιζαν τοὺς γέροντας διὰ νὰ δώσουν ταχύτερα τὴν θέσιν των στοὺς νέους, οὔτε οἱ Ἀζτέκοι ἔτρωγαν τὰ θύματα τῶν ἀνθρωποθυσιῶν ἀπὸ ἀνάγκη, ἀλλὰ ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς ὡρισμένες σύγχρονες φυλές, γιὰ νὰ κληρονομήσουν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ὡρισμένες ἰδιότητες τοῦ θύματος, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι σὲ ὡρισμένες φυλὲς τῆς Ἀφρικῆς τρώγουν τὴν καρδιὰ τοῦ λέοντος γιὰ νὰ κληρονομήσουν τὴν γενναιότητά του ἢ ἀκόμη γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν «ἐπάνοδο» καὶ τὴν ἐκδίκησι τοῦ νεκροῦ μὲ τὴν ὁλοσχερῆ καταστροφὴ τοῦ σώματος τοῦ νεκροῦ.

Πάντως, ὡρισμένες ἀνθρωποφάγες φυλὲς τοῦ Κογκό, μέχρι πρὶν λίγα χρόνια, ἐπάχαιναν τοὺς σκλάβους των διὰ νὰ τοὺς φάγουν. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς θρησκευτικὸς λόγος.

Σήμερα πραγματικὲς φυλὲς ἀνθρωποφάγων δὲν ἔχουν ἀπομείνει παρὰ μόνον στὶς ὀρεινὲς περιοχὲς τῆς Νέας Γουϊνέας. Ὁ Ἄγγλος ἐξερευνητὴς Ρόναλντ Μπρέντ, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησε τὶς συνήθειές των, ἐδήλωσε πρὸ καιροῦ τὰ ἀκόλουθα:

—Ἡ ἀνθρωποφαγία εἶναι πρακτικὸν καὶ ὑγιεινὸν μέσον ἀποκομιδῆς τῶν νεκρῶν. Οἱ σύγχρονοι ἀνθρωπολόγοι δὲν τὸ ἔχουν μελετήσει ἐπαρκῶς, ἴσως διότι αἱ περιοχαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωποφαγία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι κανονικὴ ἀνθρώπινη διαγωγή, εἶναι ἐλάχιστες σήμερα.

Κατὰ τὸν κ. Μπρὲντ θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῆ τὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο ζοῦν οἱ ἀνθρωποφάγοι. Συνήθως ἡ δίαιτά των εἶναι ἐλλιπὴς σὲ πρωτεΐνες, σὲ κρέας δηλαδή, λόγῳ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ ἰσχυρότερες φυλὲς διεξάγουν πολέμους διὰ νὰ φονεύσουν ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς καταβροχθίσουν. Ὁλόκληρη ἡ κοινωνική των ὀργάνωσις βασίζεται σ' αὐτὴν τὴν ἀντίληψι. Οἱ νέοι πολεμισταὶ «κυνηγοὶ κεφαλῶν» ὅπως ἀποκαλοῦνται, διδάσκονται ἀπὸ ἐνωρὶς νὰ περιφρονοῦν τὸν θάνατο καὶ νὰ ἐκτιμοῦν ὡς φαγώσιμο τὸ πτῶμα τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ φυλὲς βρίσκονται σὲ ἀδιάκοπο πόλεμο μεταξύ των, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι μόνον τὰ πτώματα τῶν πεσόντων θεωροῦνται ἐδώδιμα. Ὅλοι οἱ νεκροὶ ἀδιακρίτως συγγενείας ἢ αἰτίας θανάτου τρώγονται, χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀπαγορεύεται ἀπὸ μαγικοὺς ἢ θρησκευτικοὺς λόγους. Διὰ τοὺς ἀγρίους αὐτοὺς τὸ ἀνθρώπινο κρέας εἶναι ἁπλῶς μία τροφή.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΥΡΕΥΩΝΤΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΜΕ "ΨΙΛΗ,,;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Παρ' ὀλίγον νὰ δημιουργηθῇ ζήτημα καὶ νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν Βουλὴν ἡ ἄρνησις ἑνὸς Ἄγγλου στρατιώτου νὰ μετατρέψῃ τὸ κεφάλι του εἰς «γουλί». Καὶ ἰδοὺ πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις. Νεαρὸς στρατιώτης, «Γιάννης» εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, κατεδικάσθη εἰς 28 ἡμερῶν κράτησιν διότι ἠρνήθη νὰ τὸν κουρέψουν μὲ τήν... «ψιλή», παρὰ τὰς ἐξηγήσεις περὶ καθαριότητος κλπ. τοῦ λοχίου τῆς φρουρᾶς. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο περιῆλθεν εἰς γνῶσιν Ἐργατικοῦ Βουλευτοῦ, ὁ ὁποῖος, θεωρήσας τὸ ζήτημα τοῦτο ὅτι ἀντίκειται εἰς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου, ἀπηύθυνε δριμεῖαν διαμαρτυρίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, ἀπειλῶν νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ πρὸ τῆς Βουλῆς! Εἰς τὴν διαμαρτυρίαν του ἀναφέρει ὅτι οἱ ἀγγλικοὶ στρατιωτικοὶ νόμοι προβλέπουν τρεῖς διαφόρους τρόπους «κουρεύματος» τῶν νεοσυλλέκτων. «Ἀλλά — διερωτᾶται ὁ κ. βουλευτὴς εἰς τὴν διαμαρτυρίαν του — δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ἂν ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὁ νεοσύλλεκτος νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ εἴδη, ἀφοῦ ἡ... «ψιλὴ» δίνει καὶ παίρνει χωρὶς διάκρισιν;».

ΙΕΡΕΥΣ ΤΗΝ ΕΠΑΘΕ ΣΑΝ ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΜΟΝΑΧΟΝ. Ἐδῶ ταιριάζει τὸ «πῆγε διὰ μαλλὶ καὶ βγῆκε κουρεμένος!». Διὰ ν' ἀποτρέψῃ τὴν κλοπὴν τῶν φρούτων τῶν δένδρων του ἀπὸ τοὺς νεαροὺς μαθητάς, ὁ αἰδεσιμώτατος Χόφφμαν, παπᾶς τῆς ἐνορίας τοῦ Λάντσουτ τῆς Βαυαρίας, ἐπενόησε μίαν πραγματικὰ πρωτότυπον μέθοδον. Ἐγκατέστησε εἰς τὸν κῆπον του εἰδικὸ μαγνητόφωνον, τὸ ὁποῖον τίθεται ἀμέσως εἰς λειτουργίαν μόλις τὰ παιδιὰ σκαρφαλώσουν εἰς τὸ δένδρο ἢ κουνήσουν τὸν κορμὸν αὐτοῦ. Καὶ τότε ἀκούγεται μία φωνὴ νὰ λέγῃ: «Δὲν θὰ κλέψῃς! Ὁ Θεὸς βλέπει παντοῦ καὶ τοὺς πάντας, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ σκοτάδι». Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα: Τὰ ἀλητόπαιδα ἔκλεψαν, ἀντὶ τῶν φρούτων, τό... μαγνητόφωνον τοῦ παπᾶ — Χόφφμαν!

ΗΝΟΙΞΕ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΑ ΕΝΤΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μόλις ἀπελύθη τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ, ὁ Τζῶρτζ Μάρτινς, κουρεύς, εἶχε τὴν λαμπρὰν ἐμπνευσιν νὰ ἐγκαταστήσῃ κομμωτήρια γυναικῶν εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα διὰ τὰς ἀδελφὰς νοσοκόμους καὶ τὰς ἀρρώστους. Σήμερον διατηρεῖ τοιούτου εἴδους κομμωτήρια εἰς 20 τοὐλάχιστον νοσοκομεῖα τοῦ Λονδίνου, εἰς τὰ ὁποῖα δεκάδες εἰδικευμένων γυναικῶν προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τάς... πελάτιδας τοῦ μίστερ Μάρτινς. «Εἶναι πραγματικὰ ἀξιοθαύμαστον — λέγει ὁ ἔξυπνος κουρεύς — νὰ βλέπῃ κανεὶς πόσον εὐτυχεῖς εἶναι αἱ ἀσθενεῖς ὅταν προσέρχονται πρὸς περιποίησιν. Τοὺς κάνει πολὺ καλό, αὐξάνει τὸ ἠθικόν των καὶ, πολλὲς φορές, ὑποβοηθεῖ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας των».

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΝ ΕΞΟΔΟΝ

ΡΕΣΙΦΕ. Ἑκατοντάδες καταδίκων τῶν διαφόρων φυλακῶν τῆς Βραζιλίας, ἀπειλοῦν ἀπεργίαν πείνης διαρκείας, εἰς ἣν περίπτωσιν αἱ Ἀρχαὶ δὲν παραχωρήσουν εἰς αὐτοὺς ἴδια εὐεργετικὰ δικαιώματα ποὺ ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ φυλακισμένοι τῆς Ρεσιφέ. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι, κατὰ ἕνα παλαιὸν ἔθιμον, ἀφίνονται ἐλεύθεροι κάθε Σάββατο καὶ «ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς των!», διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τά... τρυφερά των «ἡμίσυ» καὶ τοὺς συγγενεῖς των! Μὲ τὸ σύστημα τοῦτο — λέγουν οἱ ὑπεύθυνοι — πολὺ ὀλίγοι σκέπτονται νὰ δραπετεύσουν. Καὶ ἡ εἴδησις καταλήγει: Οἱ Ἀμερικανοὶ κατάδικοι μάχονται διὰ ν' ἀποκτήσουν συσκευὰς τηλεοράσεως εἰς τά.. κελλιά των, οἱ Σουηδοὶ διὰ νὰ πηγαίνουν... βαρκάδα κάθε Κυριακὴ καὶ οἱ Βραζιλιανοὶ διὰ νὰ κερδίσουν τὴν ἔξοδον τοῦ... αἰσθηματικοῦ Σαββατοκύριακου!

ΤΑ ΒΛΗΜΑΤΑ "ΝΑΒΑΧΟ,,

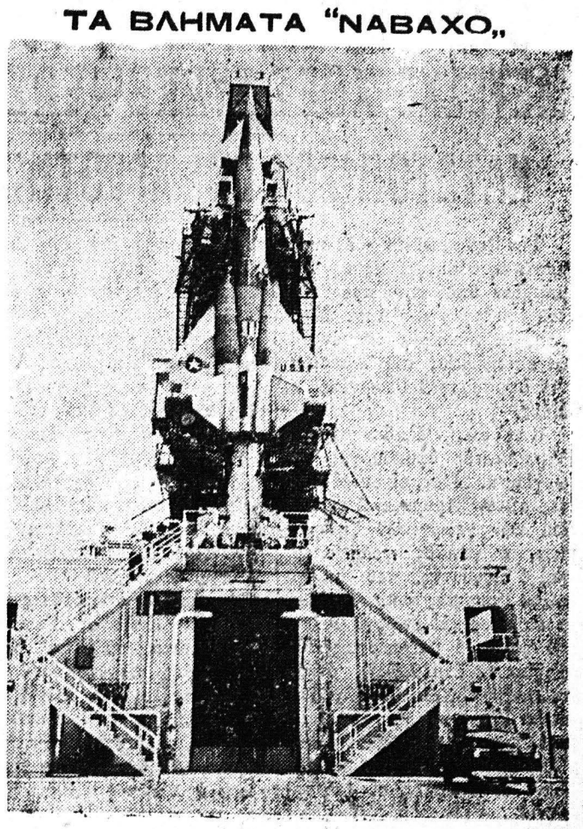

Ἀνωτέρω εἰκονίζεται εἰς τὸν πύργον ἐκτοξεύσεως ἕνα κατευθυνόμενο βλῆμα ΝΑΒΑΧΟ. Κατὰ τὰ πειράματα τὸ βλῆμα φέρει εἰδικὰ ὄργανα συγκεντρώσεως καὶ μεταδόσεως πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ἐπιδράσεων τῶν διαταραχῶν καὶ ἀλλαγῶν θερμοκρασίας εἰς τὰς πτήσεις εἰς μεγάλα ὕψη, ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας του καὶ τοῦ συστήματος ἐφοδιασμοῦ εἰς καύσιμα

ΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ

Τεχνητοὶ δορυφόροι καὶ διαστημόπλοια ὡς σταθμοὶ τηλεπικοινωνιῶν

ΤΙ ΑΠΕΔΕΙΞΕΝ Ο «ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ»

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων ἀποτελεσμάτων τῆς γενομένης κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα ἀποπείρας ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας, διερευνήσεως τοῦ Διαστήματος, συγκαταλέγεται ἡ ἔνδειξις ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις διαστημοπλοίου, ὡς τοῦ «Πρωτοπόρου» ἢ καὶ ἀτλοῦ τεχνητοῦ δορυφόρου, ὡς μέσου προάγοντος τὸν θεσμὸν τῶν διεθνῶν τηλεπικοινωνιῶν.

Συγκεκριμένως, ὁ ὑποπτέραρχος Μπέρναρντ Στρῆμπερ, διοικητὴς τοῦ Τμήματος Βλητικῶν Πυραύλων τῆς Ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας, ἐδήλωσε προσφάτως ὅτι ἡ εἰς τὸ Διάστημα πτῆσις τοῦ «Πρωτοπόρου» κατέδειξε τὴν δυνατότητα χρησιμοποιήσεως τῶν δορυφόρων ὡς μέσου τηλεπικοινωνίας μεταξὺ δύο τοποθεσιῶν ἀπεχουσῶν ἀπ' ἀλλήλων τὸ ἥμισυ τῆς περιφερείας τῆς Γῆς.

Ὁ ἐν λόγῳ Ἀμερικανὸς ὑποπτέραρχος ἀπεκάλυψε ὅτι ἤδη οἱ σταθμοὶ ἐπισημάνσεως εἰς τὸ Ἀκρωτήριον Κανάβεραλ (Φλορίντα), Μάντσεστερ (Ἡνωμένου Β